

STEVRJANSKI VESTNIK

Števrjan, Trig Svobode, 6

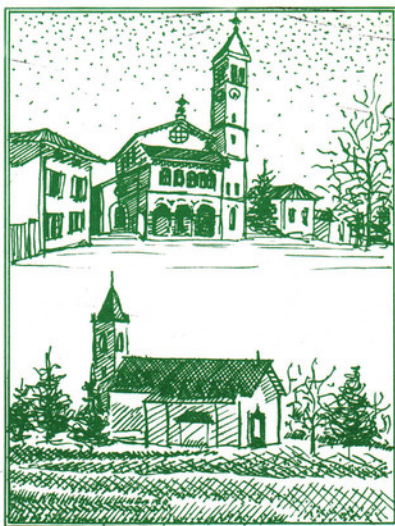
Izhaja enkrat na mesec

Izdaja S.K.P.D. »Frankišk B. Sedež: Iz Števrjana

Registriran na sodišču v Gorici, dne 7. marca 1966, štev. 72

UREJILCI: ANKA IN ALEKSA CERNIC - MARIJAN TERPIN - MILENA VOGRIG - DAMJAN TERPIN - FRANKA PADOVAN - JOZICA ZNIDERIC - DR. KAZIMIR HUMAR
UPRAVNI SVET: MIRKO HUMAR - BORIS HLADNIK - EDI HLEDE (odgovorni urednik) - LASTEN ISK

OPREMLILI: IVAN VOGRIG - BRANKO TERPIČ
FLORJAN LANGO - GABRIEL KOMJANC

Števrjan, april/maj 1983

Leto XV. Štev. 3/4

Ludvik Zorzut

MEJ

Niè še vajšu prvi zor,
hoop po ramnih gor, le gor,
vzdégnili so ga - tam na križadi
puobje mladi.

Strepetau je sried vasi,
zda j stoji
viš ku striehe, skor ku ter -
an zvečer

zbiraj se pod njim pubači,
piéjej, se držoj,
v biji gor se cingulaj kolači
an taku liepuò veso j!

Ej!

Mej!

Iz zbirke "Ptička briegarca"

P O R O Č I L O

o petletnem delovanju Župnijskega Pastoralnega Sveta - Števerjan

Ž.P.S. je bil ustanovljen v Števerjanu meseca maja 1978. leta. To po meni, da ima za seboj že petletno delovanje, pet let bolj ali manj urensničenih načrtov ali samo zamisli in posvetovanj, plodnih pogovorov, ki so pripomogli k medsebojnemu spoznavanju. Volitve za Ž.P.S. je orga niziral župnijski odbor, ki je deloval že od poletja leta 1975. V njem so sodelovali nekateri požrtvovalni Števerjanci. Ta odbor je aprila le ta 1978 pripravil tudi volitve za nov Ž.P.Svet. Poslal je volilnice v vse števerjanske družine. Vsi župljani stari nad 16 let so lahko volili in bili izvoljeni. Volilnice so prinesli v cerkev ali pa so jih izročili članom pripravljalnega odbora. Izvoljenih je bilo tedaj 12 članov in sicer 9 za Števerjan in 3 za Jazbine. Točno 15. maja 1978 je bila seja novoizvoljenega ŽPS za Števerjan in Jazbine. Člani so si porazdelili funkcije. Predsednik sveta je že po statutu župnik. Za podpredsednika je bil izvoljen Aleš Komjanc, blagajnik je postal Slavko Bednarič, zapisnikarka Silva Klanjšček in tajnica Terezika Srebrnič.

Že na prvi seji se je ŽPS seznanil s perečimi težavami naše župnijske skupnosti. Predsednik pripravljalnega odbora za volitve Simon Komjanc je prikazal vrsto problemov, s katerimi naj bi se člani ŽPS soočali in jih skušali reševati. Vzgoja družin in mladine ter skrb za njih vsestranski razvoj - to naj bi bil glavni namen delovanja Ž.P.S. Mladina je mogoče najbolj potrebna, da se župnijska skupnost z njo ukvarja, jo pravilno usmerja v iskanju prave poti v življenju.

Na prvi seji je bilo govora tudi o finančnih potrebah župnije. Zanje naj bi skrbel gospodarski odbor, ki bi ga morali kasneje ustanoviti. Postati član ŽPS je bilo kaj lahko. Teže je bilo spoznati namen in način njegovega delovanja. V preteklosti je za vse probleme v župniji, od priprave na zakramente pa do finančnih potreb in popravil, skrbel sam župnik. Pomagali so mu le morda ključarji. Po 2. vatikanskem koncilu pa smo poklicani k sodelovanju z dušnimi pastirji vsi verniki. Vživeti se v to pokoncilsko sodelovanje laikov z duhovniki za nas ni bilo lahko. Zato smo se o teh problemih večkrat pogovarjali. Na seje pa je večkrat prihajal tudi g. dekan Marjan Komjanc, ki nam je marsikatero nejasnosti razložil. Prinesel nam je tudi vzorec enega statuta za župnijske svete. Skupno smo ga pregledali in ugotovili, da je bil primeren za števerjanske razmere. Iz statuta smo tudi ugotovili, da v ŽPS niso predstavniki vseh zaselkov naše vasi, zato smo vanj vključili še Slavko Lakovič Terpin za Sčedno. Statut je tudi predvideval, da se vse delovanje ŽPSveta razčleni in poveri štirim manjšim odborom ali poverjeništvom. Ta so:

- 1) za versko vzgojo župljanov;
- 2) za sodelovanje v bogoslužju in skrb za cerkev;
- 3) za socialno-dobrodelne probleme;
- 4) gospodarski odbor za reševanje finančnih problemov župnije.

Vsako poverjenišтво naj bi vodil član ŽPSveta, v njem pa bi sodelovali tudi nečlani. Vođa telji teh štirih odborov bi skupaj s predsednikom, podpredsednikom, zapisnikarjem in tajnikom tvorili ožji odbor ŽPSveta. Vse delovanje ŽPSveta bi se tako razčlenilo v te štiri delay ne skupine.

Statut je bilo treba najprej pregledati in prilagoditi našim razmeram. Po smernicah statuta pa bi svet nato deloval. Kasneje je statut

ŽPSveta odobril tudi pristojni škofijski urad in tako je tudi uradno zaživel.

Vseh sej ŽPSveta je bilo potem preko 40. Udeležba je bila vedno zadovoljiva, tako da smo lahko tudi sklepali. Po statutu so v ŽPS pristopili še predstavnica šolskih sester iz vrta s. Andreja Kete, Simon Komjanc kot predstavnik društva SEDEJ, ki deluje v župnijskem domu in lani še Anka Černic, dirigentka mladinskega zbora, in Herman Srebrnič kot organist.

Delovanje sveta je bilo bolj intenzivno navadno od oktobra, novembra tja do maja, junija. Potem smo si dali navadno malo počitnic, septembra je trgateg in večina članov je tedaj zaposlena.

Naj sedaj navedem nekaj glavnih vprašanj, o katerih smo na sejah razpravljali.

Najprej je bilo na vrsti sodelovanje pri bogoslužju in priprava praznikov in slovesnosti, kot so zahvalna nedelja in z njo združena običajna tridnevnik, dalje vsi sveti, božič, novo leto, velika noč, farna zavetnika sv. Florijan in sv. Mohor. Poverjenišvo za bogoslužje je skrbelo za branje beril in prošenj. Sodelovanje je uspevalo precej časa in na vrsto so prišli mlajši in starejši za branje beril in prošenj. Poverjenišvo za bogoslužje je skrbelo za čiščenje in krašenje cerkve; ta dela je prej vrsto let opravljala sestra bivšega župnika g. Prinčiča.

Ob priliki božičnih praznikov je karitativni odbor poskrbel za obisk in obdarovanje potrebnih in osamljenih starejših vaščanov. Za novo leto je na pobudo Alenke Černic "zaživela" popoldanska tombola združena z božičnico, ki jo je pripravilo društvo SEDEJ. Tombola je postala že tradicionalna, z bogatimi dobitki, v veselje otrok in odraslih.

Mladinski zbor je začel redno sodelovati vsako prvo nedeljo v mesecu pri mladinski maši, po skrbnim vodstvom dirigentke Anke Černic. Mešni cerkveni pevski zbor ima že dolgoletno tradicijo in redno sodeluje pri nedeljskih mašah. Osnovni si je svoj odbor. Važna pobuda ŽPSveta je bilo vsakoletno romanje v začetku meseca septembra. Poromali smo nekajkrat na Višarje, na Brezje, na Trsat. Romanja so vsa lepo uspela in so še bolj povezala našo skupnost med seboj.

Važna novost v župnijskem življenju pa so bila versko-vzgojna srečanja, ki jih je organiziralo versko-vzgojno poverjenišvo. Iz Slovenije ter iz zamejstva so k nam prihajali razni predavatelji in imeli vrsto srečanj za otroke, mladino, za družine. Največkrat je prihajal g. Benedetič iz Solkana. prišli so tudi g. Pintar iz Stmayerja; g. Dolfe, župnik v Kojskem; g. Marjan Markežič, g. Kragelj; g. Breclj, g. Zupančič s Tržaškega, g. Marc, g. Kobal; g. Rovtar iz Bukovice in g. Podberšič. Za osnovnošolce je srečanja pripravljala in vodila s. Andreja Kete; pripravljala je tudi skupino birmancev na prejem tega važnega zakramenta. Trenutno vodi s. Andreja skupino letošnjih prvoobhajancev v pripravi na prvo sveto obhajilo. Sploh s. Andreja poštrevnovalno sodeluje v župniji že vrsto let. Naj ji gre tu naše priznanje in zahvala.

Predavanja, ki sem jih omenila, so bila zelo zanimiva, poučna in tehtna, le da je bila udeležba večkrat bolj skromna, četudi je pošiljal ŽPSvet vabila vsem števerjanskim družinam. Gotovo pa bi bilo treba vztrajati v tem, ker so podobna srečanja za vse potrebna in nasplošno pozitivna.

V tem petletnem delovanju smo imeli tudi več verskih praznikov

in slovesnosti, pomembnih srečanj, dve birmi, nadškofov obisk v Števerjanu in na Jazbinah. Naj takoj v začetku omenim dvakratno srečanje ŽPSveta s pokojnim g. nadškofom Petrom Coccolinom. G. nadškofu je bil naš ŽPSvet zelo pri srcu, saj nas je očetovsko spodbujal: Vztrajajte! Dvakrat je prišel tudi na naše seje in sicer: prvič dne 12. marca 1979, drugič pa 12. decembra 1980. Želel nam je pomagati pri reševanju nesporazumov in problemov. Rekel je med drugim, da ima rad Števerjan in da se mu zdi naša vas vredna vse njegove pozornosti.

Slovesnosti birme smo imeli leta 1979, 14. oktobra z g. nadškofom Coccolinom in 4. julija 1982 z g. monsinjorjem Ristisem.

Pastirski obisk g. nadškofa Coccolina se je vršil v tednu od 24. do nedelje 30. novembra 1980. Obisk pa ni bil v celoti izpeljan zaradi boleznij g. nadškofa. V nedeljo 30. novembra je g. nadškof mogel zaključiti svoj obisk in blagosloviti pokopališči v Števerjanu in na Jazbinah.

Važen in prirerčen dogodek za vso župnijsko skupnost je bila ponovitev nove maše g. Andreja Sedeja in srečanje novomašnika s Števerjanci. Na Jazbinah pa je bilo veliko slavlje v nedeljo 15. junija 1980. G. nadškof je posvetil nov oltar, ki so ga priskrbeli z darovi in trudom Jazbincev in ostalih dobrotnikov, blagoslovil cerkev in birmoval. Še veliko drugih praznikov in slovesnosti je bilo, člani ŽPSveta so po svojih močeh pomagali in sodelovali.

Septembra 1981 nas je po desetletnem delovanju nenadoma zapustil g. Anton Prinčič. Veliko svojih moči in truda je vložil v to trdo briško zemljo. Gotovo mu moramo biti za vse hvaležni in ga ohraniti v toplem spominu.

Po odhodu g. Prinčiča je obogatil našo župnijo prihod kar dveh novih dušnih pastirjev: g. kaplana Gabrijela Vidriha in g. župnijskega upravitelja Kazimirja Humarja. Žal pa nas je tudi g. kaplan zapustil že po enem letu. Tudi njemu smo hvaležni za vse, kar je dobrega in plemenitega sejal in deloval v naši vasi.

V tem času se je delovanje razgibalo. Veliko je bilo storjenega zlasti s finančne strani. Osmoval se je gospodarski odbor. Njegovi člani so si prizadevali zlasti za popravilo župnišča. Gospodu Stanislavu Klanjščaku naj gre vse priznanje, saj je osebno izpeljal akcijo za denarna posojila in darove pri Števerjanskih družinah. Popravila župnišča so se tako lahko začela. Treba je bilo veliko truda, načrtov in prošenj, pogovorov in priprav. Občinska uprava je dala župniku na razpolago brezplačno stanovanje v osnovni šoli. Tako se je župnišče preselilo v nove, prijetne prostore.

Že od vsega začetka je ŽPSvet razpravljal o popravilih in preureditvah cerkve in župnišča. Cerkev je bila nekoliko popravljena po potresu, a kot smo na sejah ugotavljali, popravilo ne bo dokončno in trajno. Notranjščina cerkve je bila prijetno in okusno prenovljena na v jeseni 1982. leta. Neka trdka iz Gorice je cerkev lepo preplekala. Odstranjeni sta bili obe obhajilni mizi. Sedaj je bogoslužni prostor res urejen in primeren. Vabi nas, da se v njem zbiramo kot verno občestvo. Pred kratkim je bila popravljena in urejena stolpna ura na zvoniku, tudi s prispevkom občinske uprave. Tudi avtomatsko zvonjenje je bilo medtem popravljeno in sedaj kar dobro deluje. Po odhodu g. Prinčiča je Števerjan po dolgih letih spet dobil svojega mežnarja. Ta poklic je sprejel z veseljem g. Albin Hlede in ga še vedno opravlja z vso vnemo in natančnostjo, kot nekoč njegov oče Ciril Hlede.

Ob koncu poročila bi še omenila, da je naš ŽPSvet imel svoje

predstavnike v škofijskem pastoralnem svetu ter je sodeloval na škofijskih srečanjih za župnijske svete. Pristojnemu uradu za župnijske pastoralne svete na škofiji je tudi občasno poročal o svojem delovanju v župniji.

Še bi se dalo govoriti o načrtih in dejavnostih ŽPSveta. Želela sem le prikazati najpomembnejše točke iz preteklega delovanja in poudariti zlasti to, kar je bilo dobrega in pozitivnega. Naj bo to le skromna slika petletnega delovanja naše župnijske skupnosti.

Tajnica
Terezika Srebrnič

O DELOVANJU ANSAMBLA "LOJZE HLEDE"

Za ansambel "Hlede" se začenja nova sezona. Zato je prav, da opišemo v tej številki števerjanskega vestnika obračun delovanja, ki ga je ansambel opravil v letu 1982.

Začeli smo z lovsko prireditvijo, ki jo je organiziralo Lovsko društvo v kulturni dvorani v Sovodnjah. Teden dni kasneje smo se odzvali vabilu Planinskega društva v Gorici, ki prireja vsako leto planinski ples za svoje člane. Nastop je bil v Kulturnem domu v Gorici. V Števerjanu smo igrali za staro in mlado ob priliki pustovanja. V mesecu aprilu smo bili par dni zasedeni s prijatelji iz Belgije, tako da smo jim, skupno z moškim zborom Mirko Filoj, priredili čim lepše bivanje pri nas, jim pomagali pri organizaciji raznih nastopov in prireditvev, za kar so oni svojčas, ko smo bili gostje tako zbor kot ansambel v Belgiji, omogočili res prijetno doživetje. Njim smo, kot ameriškim Slovincem, priredili poslovilni večer v Števerjanu. Ob priliki smo si izmenjali razna darila. Obenem so sledili pozdravi raznih članov društva SLOMŠEK in pa predstavnikov naših organizacij. Poslovilni pozdravi pred cerkvijo so bili vsi kot eno: "nasvidenje kmalu". Stari znanci smo tudi na Prazniku prtljave v Rupih in je zato ansambel igral za tiste, ki so ostali ali pod dežniki ali pri pokritem šanku ob dobri kapljici.

Na povabilo mladih iz Šempolaja smo priredili vesel sobotni večer S Tržaškega smo se podali na Banjško planoto, kjer so prireditelji ob odkritju spomenika priredili športno-zabavni program. Znana je burja na banjški planoti in tudi tisti večer je bila prisotna. Niso se je ustrašili vrli mladi in stari pari ob naši glasbi in plesali

so. Zanimivo je, da ni hotelo biti konca plesa, saj je ansambel ob določeni uri po polnoči moral potegniti svoje glasbe in petje čez dve uri.

Sportno društvo iz Jamelj nas je hotelo imeti za praznik in smo se radi odzvali. V Katoliškem domu v Gorici je zbor Mirko Filej prvič organiziral šagre. Tudi tu smo imeli celovečerni nastop.

Pred koncem meseca avgusta in obenem konec dopustov, smo se podali

v Maribor in sicer v Radgona na kmetijski sejem, na katerem razstavljajo tudi naša zamejska podjetja. Organizirana je bila okrogla miza na temo o kmetijstvu, nato je sledila športno popoldne in sicer turnir v odbojki. Naše odbojkarske ekipe je predstavljala gofriška Olimpija, ki je turnir tudi zmagala. Sledil je ples ob zvokih našega ansambla. Bile so povabljene razne oblasti naše dežele, saj je bil dan namenjen naši deželi.

Mesec oktober je obenem tudi mesec kostanja in pot nas je povedla v Big, kjer imajo že tradicionalen praznik kostanja. Odzvali smo se furlanski TV oddaji v Vidmu, ki vsak teden oddaja turnir v briškoli. Ta je bil sicer že drugi nastop našega ansambla in ob tej priložnosti je član ansambla spregovoril in pozdravil tudi v slovenščini.

Slovensko deželno gospodarsko združenje prireja vsako leto praznik za somišljenike in prijatelje združenja. Vsako leto želi odbor združenja prirediti praznik v drugem kraju; in tako se je praznik kot pred leti v Standrežu in Sovodnjah vršil v Števerjanu v Sedajevi dvorani. Za to priliko je bila seveda dvorana premajhna ob tako veliki udeležbi članov in prijateljev. Igrali smo do treh zjutraj.

S tem nastopom smo zaključili sezono 1982.

Letošnja delovanje se tudi obeta, kakor je bilo razvidno z zadajen petkov seje ansambla. Prišli so na dan razni nastopi, ki se bodo vršili na raznih krajih. Pogovor je potekal tudi o 15-letnici ansambla, ki jo letos praznujemo. Petnajst let ni dolga doba; je pa pomembna za nas člane v ansamblu, ko obujamo spomine na prehojeno pot naše muzike Slovincem na različnih krajih sveta. Zato smo se dogovorili, da bi bilo primerno pripraviti samostojen koncert za naše občinstvo, kot smo ga pripravili ob eniliki desetletnici. Glasbeni kvartet bo delo vodnje čeno snemat v Neme v studio AVF tretjo kaseto. Na njej bo dvanaest skladb. Kaseta bo tudi kmalu delovščana, tako da

jo bodo ljubitelji naše glasbe kmalu imeli. Naslov kasete bo
"En dva tri"...

L.H.

~~~~~

... O ŠTEVERJANSKEM VESTNIKU ...

Dobili smo dopisnico časnikarja na radiu Trst A Saša Martelancu, ki je objavljamo v celoti.

Prijatelju Martelancu se iskreno zahvaljujemo!

Dragi prijatelji!

Prilagam Vam kopijo kratkega sestavka o Števerjanskem vestniku, ki sem ga napisal za današnjo rubriko Kulturna kronika na Radiu Trst A (22.4.1983).

Želim vam vsem skupaj še za naprej velik^o uspešnega prizadevanja in zadovoljenja, ki ga zaslužite!

Iskren pozdrav vsem

Saša Martelancu

"KULTURNA KRONIKA: Petnajst let "Števerjanskega vestnika"

V Števerjanu na Goriškem vstopa letos v 15. leto izhajanja ciklo stilirana publikacija z naslovom "Števerjanski vestnik". Izdaja ga domače prosvetno društvo FRANC BORGIJA SEDEJ, vendar ni mogoče reči, da gre za njegovo glasilo. Mesečnik seveda natančno beleži društveno delovanje, obsega pa še veliko drugega, od upravnih vesti do novic iz življenja vaše skupnosti. Skoraj vsaka številka vsebuje tudi kakšno zgodovinsko beležko, nerodko zasledimo literarne poskuse, običajno povezane s koledarskimi prazniki ali krajevnimi jubileji. Ta heterogenost pa je stvar zavestne izbire. Uredništvo Števerjanskega vestnika želi domači skupnosti vsak mesec posredovati dogodke, ki zanimajo neko zaokroženo srenjo, samim vestem pa dodaja še nekaj za duhovno vzdušje in to vzdušje hoče biti narodnozavedno in pa versko-etično. Preprosta publikacija s tem svojim konceptom ne konkurira nikomur, pač pa na posebni, domači ravni zapolnjuje informacijske vrzeli, ki jih večja, "prava" občila ne morejo kriti. Imamo torej zanimiv pojav olveščanja, ki z modernim prijemom neka-ko nadaljuje kroženje vesti, ki je imelo včasih svoje vire in sre-

ROJSTVA

Na Jazbinah se je družina DELISE povečala za enega člana. 28. januarja se je Dariu in Ivani Delise rodil sin Martino. To je tretji otrok in - tretji sin. Zdaj čakamo še hčerkico!

V pomladni noči - 22. marca se je zakoncema Cettul Valneu in Orietti iz Grojne rodil drugorojenec, ki je dobil ime Ailìa.

Tri dni kasneje, 25. marca, je mlada zakonca Sosol Frankota in Ano s Sovence osrečilo rojstvo prvorojenke Naïke.

Vsi trije so se rodili v Gorici in upajmo, da se dobrò počutijo in vidno rastejo. Srečnim staršem naše čestitke in obilo potrpljenja.

ooooo
00

SMRT NE PRIZANAŠA

V ponedeljek zjutraj je odjeknila vest, da se je smrtno ponesrečil komaj 24-letni fant - Klaudijo Vogrič. Še tesneje je postalo pri srcu, ko smo poslušali zvon, ki je naznanjal, da smo izgubili še enega Števerjanca.

Klaudijo je bil prvi sin štirih otrok Hilarija in Marije Vogrič. Obvezno šolo je obiskoval v Števerjanu, nato pa še v Gorici. Ker je družina živelà bolj v skromnih razmerah in so starši garali, da so preživljali družino, so otroke prepustili skrbništvu šolskih sester. Ko so bili večji, so jih sprejeli v Dijaški dom.

Že kot otrok se je Klaudijo redko smejal. Iz velikih rujavih oči je sijala otožnost, ki se je prelivala v skrb in trpljenje in upanje hkrati. Tudi ko so ga osnovnošolski otroci oponašali in se za njim smejali, ga zbadali z vzdevki, se ni jezil. Pgoltnil je žaljivke in sprejel življenje takšpo, kakršno mu je bilo naklonjeno. Že v teh otroških letih se je v njem porajala srčna kultura in tiha vdanost v vsakdanje, kar danes ne zaznavamo več pri nobenem otroku. Vsak se brani s še bolj grobim načinom, s kakršnim je bil napaden.

Puberteto je preživljal na delu v tovarni, kamor je hodil s kolesom in tudi peš. Že takrat se je v njem budil čut za šport. Utemeljen pregovor, ki se spája z njegovim značajem: Mens sana in corpore sano - Zdrav duh v zdravem telesu in obratno. Delo in šport plemenitita člo-

veka. Prišlo je na vrsto služenje vojaškega roka. Zanj je bil to pravi trenutek. Pomislil je na vključitev v službo finančnih stražnikov, ki dopušča gojitev športnih panog. Najprej je začel s smučanjem, kjer je dosegel zavidljive uspehe. Ker je zimski šport omejen, je začel na drugih panogah: lahko atletiko, vodni šport, padalstvo. Ljubil je vse vrste športa, saj je, preden je odšel v vojsko, bil aktiven član Š.Z. Olympije in nekaj časa tudi odbojcarski trener. Vsako leto je prihajal na "športne tedne", ki jih prireja Š.Z. BRDA. Navadno je tu vedno trenje in tekmovanje med dvema skupinama: Britofom in Dolenjim koncem. Ko so slednji videli, da sodeluje pri atletiki tudi Klavdijo, so si meli roke: eden več za nas. Kot pravi športnik je odgovoril: "Ne tekmujem ne za Britof ne za Dolenji konec. Tekmujem, ker mi je všeč". Jasen in elastičen odgovor, kakor je bil sam. Samò porazno je dejstvo, da se zavedamo in prištevamo dobre lastnosti in talente ljudi, ki jih ni več med nami in ko nas ne slišijo več.

Zadnje dni svojega življenja je preživel doma na dopustu. V nedeljo 17. aprila se je popoldne vežbal s padalom na goriškem letališču, kjer je tako nesrečno padel, da je umrl za posledicami v goriški bolnišnici še isti večer. V žalosti zapušča starše, sestri Anito in Mavricijo ter brata Armanda.

Pogreb je bil v sredo 20. aprila v Števerjanu ob izredno veliki množici ljudi. Od pokojnika so se poslovilo vojaške oblasti, delavni kolegi, športniki, domačini in vsi, ki so čutili potrebo, da ga spremljajo k počitku. Med mašo, ki so jo darovali g. Humar, g. Simčič in vojaški kurat, je pel domači zbor. Maša je bila dvojezična in čutiti je bilo bratsko povezanost v molitvi, ki je edina, s katero lahko pomagamo pokojnemu Klavdijotu; tako se je izrazil župnik Humar. Kurat, ki je pridigal v italijanščini, je podal to misel: "Ni važno, koliko časa živiš; važno je, kako živiš. Bogu je Klavdijeva polnost življenja in intenzivna dejavnost zadoščala. Zato ga je poklical".

Izpred cerkve, kjer ga je poslednjič pozdravila vojaška straža, so se spreved razvil na pokopališče, kjer mu je zapel žalostinki moški zbor Briški grič in kjer mu je ob odprtem grobu spregovoril prijatelj Goran Rustja. Priljubljenost se je pokazala v darovanju cvetja v njegov spomin in pa vencev, med katerimi je bil tudi venec Š.Z. BRDA.

Bog naj mu da večni pokoj!

Kdo ni poznal Pavleta Vogriča? Košatega, visokega, močnega in z zvonečim nizkim glasom. Še malo in bil bi podoben Martinu Krpanu. Rad se je sprehajal po Britofu, sedel na klopici pred spomenikom ali za mizo ob kozarčku. Ob sobotah je obiskal Formentinijevo restavracijo in si privoščil Formentinijevo kuhinjo. Ko pa je šel v mesto, se na napravil kakor mlad fant - gvant in belo majico. Tino je nekoč "birmal", ker mu je zmerjala, medtem ko je ometaval zid. Zato ga je imenovala za "škofa". Od tedaj se ga je bala. Samo šapo bi lahko stegnil in bil bi po njej.

Pokojnik se je rodil v Števerjanu 8. aprila 1904. Leta 1939 se je poročil z briko Fikfak Marijo. V zakonu se jima je rodila hčerka Marija. Zadnja leta je Pavle preživel v domu za ostarele v Števerjanu. Zadnje čase je bil malce slab, dokler ni na veliko soboto obležal. Umrli je na velikonočni ponedeljek zvečer v goriški bolnici. Pokopali so ga na števerjanskem pokopališču.

oooOooo

V sredo 20. aprila je zopet zazvonilo. Na vrsti je bil Ivan Širok, bivač v Ušju št. 19.

Pokojnik se je rodil leta 1919 v Števerjanu in je bil drugi sin šestih otrok Franca in Sedevčič Pavle. Med drugo svetovno vojno je izgubil starejšega brata in očeta. Ostala je mati s petimi otroki. Ivan je ostal doma in obdeloval zemljo do smrti. Stanoval je v majhni, a prijazni hišici v Ušju in si služil vsakdanji kruh s kmetijskim. Medtem so se sestre omožile in zapustile dom. Ostal je sam z materjo, ki mu je umrla pred 13. leti. V rednem stiku pa je bil s sestro Emo, ki stanuje na Pušči.

Zadnja leta je bolehal in bil več časa v bolnici. Svojo zemeljsko pot je dokončal v torek 19. aprila v goriški bolnici.

Pokopali so ga na domačem pokopališču.

Svojcem pokojnih izraža naš list najobčuteno sožalje!
Duše rajnih pa naj v Bogu najdejo svoj večni mir!

TINČE IN PEPČE

TINČE: Si slišal, Pepče, da bodo morali gospodarji psov plačati takso?

PEPČE: Sem slišal.

TINČE: In da je taksa zaračunana po pasmi psov??!!
Problem bom imel z mojim volčjakom, ko mu bom moral privezati tablico okrog vratu. Bojim se, da me okolje!!

PEPČE: Kaj ti! Moja žena ima probleme. Ves dan renči za mano, da včasih nič več ne razumem njenih besed, tako laja. Res ne vem več, ali sem človek ali pes. Podnevi laja ona, ponoči bevska jaz.

TINČE: Si zaračunal, koliko takse bi morala plačati zate, ki si posebna pasma, saj razumeš kar dve govorici. Podnevi si lovec, ponoči čuvaj. In še tablico s številko bi imel.

PEPČE: Eno me tolaži: tako ... no v pasjem laježu lahko hitro staknila in bi ne imel problemov iskati "pasje hišice"!!

+++++
ooOOoo

Dr. Formentini nam je poslal sledeč dopis s prošnjo, da ga objavimo:

" DEŽELNI ZAKON O AGRITURIZMU, KI GA JE ODOBRIL SVET

Agriturizem je vsa tista dejavnost, s katero kmetovalec s pomočjo kmečkega poslopja, pridelko, izdelkov, ipd. sprejema ~~goste~~ ^{turiste}, ki želijo prebiti dopust na deželi. Kar zasluži, je vključeneno med kmetijske dohodke in niso obdavčeni posebej.

Zakon velja samo v tistih krajih, ki so smatrani za gorske (v smislu čl. 2 Deželnega zakona 4.5.1973, št. 29).

Predviden je tudi seznam agriturističnih operaterjev. Vpišejo se lahko kmetovalci, ki so direktno zaposleni s kmetijstvom in ki so že vpisani v poseben seznam (albo). Prošnje za vpis se predstavi Pokrajinski Komisiji za ~~sestav~~ poklicnih kmetovalcev (Commissione provinciale per la tenuta dell'albo professionale degli imprenditori agricoli) potom Občine, v kateri misli zainteresiranec delovati. Zraven mora objasniti, katere dejavnosti misli izvesti.

Prispevek je odmerjen na podlagi sledečih iniciativ:

- ureditev in oprema prostorov za bivanje, ki pa morajo biti v kmečkem poslopju;
- Ureditev in oprema kmečkih prostorov, kjer se vrši prodaja ti-

pičnih domačih kmečkih izdelkov (zakon 9.2.1963, št. 69);

- c) Ureditev zemljišč, ki bi služile za taborjenje in ki morajo biti v bližini kmečkega poslopja;
- d) Realizacija vodne napeljave, sanitarijev, električne in telefonske napeljave ter ogrevanja;

Vrh tega lahko razpolaga z največ 10 posteljami ali prostori za 5 šotorov ali 5 rulotk.

Prispevki so izplačani 65% na stroških za 50.000.000 lir na kmetijo in 80% v sklopu zaščite okolja, ki jih predvideva P.U.R. v gorskih prédelih.

Prošnje za prispevek so naslovljene na Pokrajinsko Nadzorništvo za Kmetijstvo (Ispettorato Provinciale dell'Agricoltura) potom Občin, v katerih zainteresiranci bivajo, ki pa se bodo izrekle.

Dokumentacija:

- a) pojasnilno poročilo o agrituristični dejavnosti, ki jo zainteresiranci mislijo izvesti;
- b) Risbe in proračun, ki jih naredi tehnik.

Prispevka ne dobijo tisti, ki so začeli z deli, preden je stopil v veljavo zakon.

Agrituristična dejavnost in uporaba opravljenih del s prispevkom bo morala trajati 5 let.

Za vsako pojasnilo, pri sestavi prošnje za vpis v seznam in pri sestavi prošnje za prispevek se lahko obrnete na AGRITURIST - Sekcija za Brda - STEVERJAN ul. Oslavje 5 - tel. 88.41.31

Joži:

P O M L A D N A

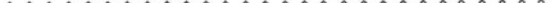
Povsem preprosto pravljico vam kanim napisati, kratko kot utrip globeke sreče in resnično, kot je resnična starost in kot je bil resničen in plemenit moj ded, čigar spomin jo je izsanjal...

Marsikdo morda res ne ve, kako drugače je oča Miha nekdaž pričakoval pomlad in kako je takrat živel v prijaznem sožitju s krivima orehoma, brhko lesko in pradavnim hrastom pred njegovo barako. Kako so se na pomlad trhli tramovi tihe bajte potili, ko so si zlahotne ledene sveče utirale pot v potok in ga polnile s svojimi mrzlimi solzami, da se je v vihiro brstenja dvigala vedra in vendar resnobna sinfonija vstajenja...

In ko so po kotičkih nad hudournikom svoje glavice pošiljali v omamno
sinjino vršički mahov in nemih bilk, modrih jetrnikov, deviških zvončkov
in pljučnika, je modri Miha ugotavljal, da so jih ledene solze opojile,
kajti le bolečina lahko prekipi v toliko čudeso, toliko umetnino...

Nad krivim štorom, ki hrani vonjave stoletij, so kot iz davne bajke pridrvele v rumeno jutro mravlje in črvički so neutrudno klesali vanj svoje poti in stezice, da je stari Miha odkril v njem le še podobo svojega zoranega obraza.

Toda tistega jutra je njegovo spokožno vdanost spreletelo trpljenje in obviselo nekje v čvrstem vejevju silnega hrasta. Dolgo mu je prodorno oko božalo hrapavo deblo in vpijalo škrlinaste veje. Z roko je potegnil čez čelo in skoraj začutil, kot bi mu prsti drseli preko samotnega orjaka. Nič tujega ni razodevala njegova hrapava skorja, le da so na hras-
tu - vsemu navkljub - trepetala drobna upanja, svetlonežni poganki, ki skrivajo v sebi slo rasti in hotenja. In moj stari oča, ki mu je slutnja
ninevanja že postala domača, je tudi svoje slovo hotel prenesti na je-
sen...

Nadaljevanje s prve strani:

Je nedioja najkska,
zmajajte se, Brici živi,
slišče, puobje rani, čivi,
slišče, pupe – maj je, maj!
Že lesá vam frfotáj,
buskaj vam oči,
v licu majski cviet gori!
Če ste pridne,
pupe liepe, rdačo,
vzente si, le vzente si kalačo!
Če ste hude,
pupe žlehtne, opravljive,
vzente si robido in koprive!

Kar poberte, vse pojeste!
Brici, Brike, naj je, naj,
se kolači sladki cinguláj,
frfota bandierca v vrhu vej!
Ej!
Mejl!

Niè na oknu najskih rož,
je na oknu slamnat nož!
No, otroci, hëtro,
le po dablú spliëste, spliëste!

POKRAJINSKE, DEŽELNE IN TUDI POLITIČNE VOLITVE

Deželni in pokrajinski svet sta preživela svojo normalno mandatno dobo, zato smo vsi vedeli, da bodo v pozni pomladi volitve. Vse stranke so se začele pripravljati in tako tudi mi Slovenci, zlasti tisti, ki se borimo za to, da imamo v teh dveh organih svoje direktno izvoljene poslance. Ti imajo čast zastopati vsledar slovenske interese, ^{ne} kakor tisti izvoljeni na kakih italijanskih strankah, ki se le včasih zavzamejo za to.

V tem duhu se slovenska stranka že pripravlja na ta demokratičen boj in tudi števerjanci bodo dali svojo pomoč, kakor se slovenski vasi pritiče.

V zadnjem trenutku pa so socialisti izsilili še politične volitve. Bili so v vladi skupno z DC, PSDI in PLI. Nekom čudno so izzvenele zahteve socialističnega tajnika Craxija, ki je sicer dejal, da je zadnja Fanfanijeva vlada dobro delala, vendar oni zahtevajo volitve. No, ker smo v demokraciji, moramo sprejeti tudi to, čeprav težko razumeno in menimo, da se taki ljudje le preveč igračkajo z javno upravo. Toda nared bo odločal in odločil. Slovenci smo zaradi svoje hude politične razbitosti nesposobni izvoliti direktno svojega poslanca, ki bi ga lahko, če bi bili bolj strpni in bi pred očmi imeli vsi naše, slovenske interese. Tako pa cincamo vsak na svojo stran in od tega nimamo vsi skupaj ničesar, tako da o globalni zaščiti ni niti govora, kaj pa, šele, da bi nam jo dali.

Menimo pa, da če že ne za politične, vsaj za pokrajinske in deželne volitve, moramo vsi voliti slovensko listo, ker če bi ne izvolili svojih slovenskih predstavnikov na listi Slovenske skupnosti, se v teh svetih o Slovencih ne bo več ne govorilo ne razpravljalo!

O B STOLETNICI DRUŠTVA

Letos naj bi potekla stoletnica ustanovitve "Katoliškega bralnega društva". Zapisali smo "naj bi", ker zgleda, da je bilo to društvo utemeljeno že leta 1882, torej bi letos bila 101 letnica. Kaže tudi, da je bila nekaka čitalnica v števerjanu že leta 1872, kar priča o veliki kulturni prizadevnosti naših dedov.

Kakor koli naj že bo, pripravlja društvo "Sedej" primerno spominsko brošuro, ki pa ne bo zajemala samo kulturnega življenja v števerjanu v zadnjem stoletju, pač pa bo posegla tudi v gospodarsko, politično in vse življenje nasploh. Ker pa je to težko zbirati, ker se je o tem zelo malo pisalo, vabimo vse števerjance, da pobrskaajo po svojih predalnih

in po kaščah ter vse, kar je kaj pomenbnega dostavijo predstavnikom naše-
ga društva.

Veliko dela nam boste s tem olajšali in se bo marsikaj zapisalo v
zgodovino, kar bi sicer šlo v pozabo.

Torej se vsen toplo priporočano.

=====

ŠTEVERJAN 19. APRILA 1616

Leta 1616. je potekala noja med Beneško republiko in Avstrijo neka-
ko po Soči, le ob Gorici, so Avstrijci vztrajali preko Soče. Tako so ure-
dili trg Gradišče, kjer še sedaj vidimo srednjeveško trgnjavo, Ločnik,
Vipolže, Šmartno in Števerjan. Zapletli so se tedanji oblastniki v razne
spore in zato je privihrala v naše kraje beneška vojska, ki pa je niso
sestavljali samo Benečani, narveč najrazličnejši narodi. Bili so to Al-
banci, Hrvatje, Koržani, Francozi in tudi - Schiavoni - Slovenci, kakor
se takrat imenovali beneški pisatelji naše prednike. Vsem je poveljeval
Pompeo Giustiniano. Na avstrijski strani je borbo vodil poveljnik Traut-
mansdorf. Tudi on je pod sabo imel različne narode: Hrvate, Nence, Slo-
vence in druge.

Benečani so postavili svoje šetore ob Palmanovi in Marianu, fur-
lanski vasi. Med dolgo vojno, ki je trajala dve leti, so vojaki večkrat
divjali po naših Brdih ter prizadejali že ubogin podložnikom strašno gor-
je. Gospoda se je varno zatekla za debele grajske zidove. Ker so Benečani
želeli zavzeti tudi Gorico, so seveda hoteli najprej pregnati Avstrijce
preko Soče. V takem načrtu so 19. aprila 1616 planili na števerjanski
grad. Francesco Moissoso, ki je bil sam beneški vojak, nam v svoji Histo-
riji o tem piše: "Ukazal je torej brž Giustiniano, da oni ob sprenstvu
Mac' Antonija iz Manzana, ki pozna vso deželo in pod vodstvom Canilla
Trivigiana, poveljnika hrvaške in albanske konjenice gredo zavzeti, kot
lahko dejanje, Števerjan, utrjen in precej bogat grad, ki doslej še ni
bil oropan ter zaselke, ki ga obkrožajo. Vedelo se je, da je v gradu le
nekaj vojakov in da je kraj slabo zavarovan, slabo obzidan. Tako so se.
19. aprila Albanci podali v to smer, da bi iznenadili grašč ali pa da bi
vsaj uničili in oropali zaselke. Grad so stražile štiri čete pešcev, ki
pa niso bile številne in najhnega spoštovanja glede na to, da so bile
izbrane čete. Prvi dve, ki sta se nahajali v zaselkih, sta takej zbežali,
ko sta zagledali Benečane, ostali dve četi v gradu nista dali nobenega
znaka, da bi napadli sovražnike. Ker sta pa poznali svojo šibkost, sta
ostali v svojem obzidju, kamor se je zateklo tudi mnogo ljudi iz vasi,

toda z velikim malodušjem in brez volje, da bi se brgnili. Albanci, ki so vdrlí brez odpora v zaselke, so takoj planili na tiste bedne reveže in jih pobili, med obema spoloma, nad šestdeset, nekatere z najhujšim usniljenjem, nato so se vrnili, ne da bi storili drugega. To pa se nare= dili zato, da bi jih ne kdo iznenadil, kar je napaka, ki se večkrat pripeti. Ko so prišli v Mariano z veliko količino plena in ropa, je njihov glavni stan bil več zaporednih dni podoben sejnu, tolike in tako različne so bile stvari, ki so jih tam prodajali."

Tako so "kulturni" Bonočani nosili svojo razvitost v naše kraje. V Števerjanu je v tistih časih gospodoval baron Gaspar Orinberski, ki se seveda ni kaj zavzel za svoje podložnike, ki so bivali v slavnatih in v najboljšem primeru lesenih kolibah. Zatekel se je za varna zidovja in po končani bitki še bolj izženał svoje podložnike.

T.M.

=====

DAROVÍ IN POSOJILA ZA ŠTEVERJANSKO CERKEV

Posočila:

Maraž Ignac, L. 1.000.000.=

Darovi:

Riko Maraž, L. 100.000.=	Adrijan Hlede, L. 50.000.=
Anton Podveršič, 50.000.=	Felička Humar, 50.000.=
druž. Mužič Alojz, 50.000.=	druž. Ciglič Alojz, 50.000.=
Herman Srebrnič, 100.000.=	Pintar Norma, USA 140.=
N.N., 50.000.=	Jožef Konjanc, 500.000.=
Mužič Mirko, 100.000.=	Terčič Zdenko, 100.000.=
druž. Terpin Mirko, 30.000.=	Terpinovi, 100.000.=
N.N. Jazbine, 50.000.=	Humar Marino, 40.000.=
Humar Marčelo, 20.000.=	Humar Filička, 10.000.=
Darovi ob zahvalnici, 955.500.=	Terpinovi, 100.000.=
Uslužbenci pod. Terpin, 200.000.=	Razni darovi, 150.000.=
Sonaževalci ob smrti Jožefa Konjanca, 300.000.=	
Vogrič Lojze in Viktorija, USA, 500.000.=, dr. Ivo Konjanc in	
Myrian, 100.000.=	Marjan in Justina Konjanc, 100.000.=
Drago Konjanc, 50.000.=	Enil Terpin, 50.000.=
Vogričevi ob zlati poroki, 10.000.=	druž. Knez Di Battista, 50.000.=
druž. Jožef Konjanc, 1.450.000.=	Knez, 50.000.=
Slov skupnost, 50.000.=	zlatoporočenca Vogrič, 50.000.=
sin Roman, 50.000.=, hči Dragica, 50.000.=	Humar Filička, 50.000.=

(dalje prihodnjič)

O P O R O K A

Zasejál Si v brazde misli ni pretežke,
te noje brazde v potu razorane.
Že trgajo meso raz mene brane
življenja našega stoletja. Beležke

le so naši upi, boji, vsi programi.
A oagavost je proč, čeprav zlagane
so mnogotere obljube, čeprav kot vrane
letijo črne sence nad našimi gorami.

Zakaj pristal si ded mi na teh tleh?
Zakaj z Markom Polom nisi jadral dalje;
so Brda ti bila dovolj razdalje?

In kaj si našel, ded, v trdi tej opoki?
Naj jokam zdaj in tulin tvoj nemogli sin,
ko ne verjamejo še tvoji oporoki?

Št.Ferjanc

~~~~~

GOSTOVANJA MLADINSKEGA ZBORA

Mladinski zbor bo imel v mesecu maju kar dve gostovanji. V nedeljo 15. maja bo nastopil na Pastirčkovem dnevu v Bazovici, 22. maja pa bo pel pri maši na Gorjanskem pri Komnu. Ta dan bo mladinski zbor imel tudi celodnevni izlet za člane in starše.

Mladinskemu zboru želimo veliko uspeha.

~~~~~

Za Števerjanski vestnik so darovali:

Žinca Hlede, Britof, L. 15.000.=
Fani Pintar, Britof, L. 10.000.=
Konic Karolina, Križišče, L. 5.000.=
Koren Albert, Gorica, L. 10.000.=
N.N. L. 10.000.=

Plemenitim darovalcem Bog povrni!

IZVOLJEN JE BIL NOV ŽUPNIJSKI SVET

Po petih letih je bil zopet obnovljen ŽPSvet. Volitve so potekale v nedeljo 13. in 22. marca 1983. V Števerjanu je bilo razposlanih 563 volilnic, od katerih smo dobili nazaj le 171. To se pravi, da je volilo 30% upravičencev. Izidi so naslednji:

1. Skupina

ZNIDERČIČ JOŽICA	125
SREBRNIČ MARTIN	110
VOGRIČ IVAN	86
TERČIČ MARKO	65
LANGO FLORJAN	63
KOMJANC JELKO	51
PERŠE TAZIANA	48
HLEDE JOŽICA	30
Černic Marinka*	8

Humar Loreta, Klanjšček Cvetka, Terčič Matjaž, Mužič Ivan in Peter Terpin* po 1 glas

2. Skupina

KNEZ HELENA in DI BATTISTA	97
KOMJANC MIRKA in TERPIN	80
ČERNIC ALENKA	67
BAJT NEŽICA	64
DI BATTISTA ROMAN	52
KOMIC JOLANDA in CORSI	48
ŠKORJANC DUŠAN	45
DORNI MIRJAM in HLEDE	41
MIKLUS DARKO	34
STANIČ RAJKA in BULFONI	33
KETE VILMA in PINTAR	32
SREBRNIČ TEREZIKA*	23
Dornik Silvan	22
KOREN ANA in BELLONI	16
Klanjšček Silva*	2

Maras Ivan in Marassi Davorin* po en glas.

3. Skupina

GRAVNAR CVETKA in TERPIN	150
CIGLIČ RELIGIJ	88
TERČIČ ZDENKO	77
LAKOVIČ SLAVKA	71
FLORENIN SRECKO	66
MUŽIČ MIRKO	64
KLANJŠČEK DRAGICA	55
MUŽIČ LOJZE	31
Terpin Emil*	6
Klanjšček Slavko	2
Gabrovec Ada in Černic	3

Terčič Marta, Fattore Nino in Hlede Adrijan*po en glas

* = dodani od volilcev

Izvoljeni so prvi štirje iz vsake skupine; primerno se je zdelo, da pridejo v ŽPSvet tudi ljudje, ki že imajo kako apostolsko funkcijo v cerkvi. Dvanajstim članom so bili dodani:

- HERMAN SREBRNIČ	- Organist
- ANKA ČERNIC	- Voditeljica mlad. zbora
- SLAVKO KLANJŠČEK	- Cerkvni ključar
- JOLANDA KOMIC CORSI	- Preds. cerkvenega zbora
- MATJAŽ TERČIČ	- Predstavnik skavtov
- SIMON KOMJANC	- Predstavnik SKPD "SEDEJ"
- s. Andreja KETE	- Katehistinja

Statut župnijskih svetov predvideva 4 poverjenišтва, ki so bila na prvi redni seji tudi razdeljena:

- a) Poverjenišтво za versko vzgojo skrbi za katehezo, za predavanja in širjenje verskega tiska.
Poverjeniki: Cvetka Gravmar, s. Andreja, Alenka Černic in Marko Terčič (predstavnik mladine);
- b) Poverjenišтво za liturgijo skrbi za čiščenje in krašenje cerkve, za branje pri bogoslužju in za petje.
Poverjeniki: Simon Komjanc, Helena Knez, Jožica Zniderčič in Martin Srebrnič;
- c) Poverjenišтво za karitativna in socialna vprašanja skrbi za bolnike in ostarele, vodi statistiko o takih, ki so kroniki in obveščena, če je kdo v bolnici.
Poverjeniki: Anka Černic, Nežica Bajt, Jolanda Komic in Slavka Lakovič.

Slednje bo v mesecu juniju organiziralo (in sicer 11.6.) popoldne SREČANJE Z BOLNIKI IN OSTARELIMI. Ker je letos sveto leto, bodo deležni odpustkov kar v domači cerkvi, kjer bo spoved in sv. maša. V dvorani bo nato prijetno srečanje s kulturnozabavnim programom. Tiste, ki ne bodo imeli prevoza, bodo prevažali člani ŽPSveta. Treba pa jih bo obvestiti.

- d) Poverjenišтво za upravna vprašanja skrbi za župnijski dom in cerkev.

Poverjeniki: Mirka Terpin, Ivan Vogrič, Remigij Ciglič in Mirjam Dorni (predstavnica mladinskega zbora).

Vsak član poverjenišтва lahko vključi v odbor ljudi, ki niso bili

izvoljeni. Zato sestavljajo ta odbor še tehnik Claudio Fattore, Jelko Komjanc, Florjen Lengo, Ivan Maras, Jolanda Komic, Ivan Mužič in Alenka Černic (zapisnikar).

V cerkvi bo treba priskrbeti nov križev pot, popraviti zakristijo in ogrevanje. Misliti bo treba tudi na zvonik, od katerega se kruši omet. Kupiti bo treba tudi nov kvader in nove motorje za zvonenje. Župnijski dom: soba za bar je ometana in manjkajo še ploščice. Popraviti bo treba orne in stranišča ter prebarvati okna in vrata. Predvsem bo treba omologirati dvorano, da bo uporabna.

Mladinski zbor

V nedeljo 15. maja bo pel na Pastorčkovem dnevu v Bazovici.

22. maja bo gostoval v Komnu, kjer bo pel pri maši. Gostovanje bo združeno z izletom, ker bodo šli tudi starši.

29. maja bo zborček pel pri prvem sv. obhajilu. Po popoldanskem blagoslovu bo ta dan zaključna akademija v župnijskem domu.

Cerkveni pevski zbor

bo 15. maja imel kar dva nastopa. Ob 10. bo pel pri slovenski maši v kapeli Pija XII. v Gorici. Zvečer bo imel v novi cerkvi v Novi Gorici koncert velikonočnih pesmi.

ŽUPNIJSKI SVET NA JAZBINAH

Ker imajo Jazbinci drugačije probleme od Števerjancev in ker se med sabo bolj malo poznamo, smo pomislili na to, da bi Župnijski Svet razdelili ali bolje, da ^{bi} Vsaka verska skupnost volila svoje kandidate in imela svoj Svet.

Na Jazbinah je bilo razposlanih 82 volilnic. Volilo pa je 53 volilnih upravičencev, kar pomeni 64%. Izvoljeni so bili:

MEDVEŠČEK BOGOMILA, TRONKAR NATALIJA, REA UMBERTO, KOMJANC ALEŠ - ŠTEKAR SONJA - PRINČIČ IZIDOR - PRINČIČ JOŽEF (št. 19) in SKOK JOŽEF.

K tem je bil dodan se organist ZDRAVKO KLANJŠČEK.

VSEM NOVOPEČENIM ODBORNIKOM ŽELIMO VELIKO USPEHA PRI DELU!!

S prošnjo za objavo smo prejeli pismo mladega bralca:

SLOVENCİ LAHKO VPLIVAMO PREDVSEM NA PROGRAME...

Na prvomajskem slavlju v Števerjanu, ki se zaradi slabega vremena ni moglo odvijati pred spomenikom padlih, in je bilo zato v kleti na "Dvoru", je spregovoril Boris Race, predsednik SKGZ. Spomnil je prisotne, da bodo letos predčasne politične, deželne, v Gorici tudi pokrajinske volitve. Opozoril je, da je za Slovence bolje tako, saj je predvolilni čas doba stagnacije. V tej dobi Slovenci ničesar ne prodobimo, saj se vse večje stranke bojijo nam kaj dati, ker bi se na tak način lahko zamerile določenim krogom. S predčasnimi volitvami je ta doba skrajšana in za nas je bolje tako. Ob teh besedah sem pomislil: "Toda s tem pa nismo še ničesar pridobili".

Govornik je potem prešel na argument, ki je naredil name močan vtis. Dejal je, da je to čas določitve kandidatov in sestave volilnih programov. Slovenci pa LAHKO VPLIVAMO PREDVSEM NA PROGRAME. Ob tej trditvi sem osupnil. Vprašal sem se, ali se je naša politična moč zreducirala na vplivanje na programe raznih strank, ki nam pred volitvami obljublja jo vsega, potem pa kmalu pozabijo na nas in na programe. Če je vsa naša moč v tem slovenskem človeku, zlasti mlademu, upade ves pogum in se zave svoje majhnosti in nepomembnosti. Kdo nas bo predstavljal, kdo nas bo branil, če ob volitvah vplivamo le na programe? Čemu so med narodno osvobodilno borbo Števerjanci toliko žrtvovali? Morda le zato, da po štiridesetih letih vse odločajo o nas drugi in da mi "vplivamo le na programe"? Zgleda, da dež in toča, ki sta prav ob uri Racetovega govora obiskala Števerjan, nista bila naključna.

Letos bom prvič volil, zato sem imel še nekaj dvomov, komu naj zaupam svoj glas. Če pa Race pravi, da Slovenci lahko vplivamo le na programe raznih strank, gotovo ne drži za Slovensko Skupnost, kjer Slovenci sami odločamo ne samo o programu temveč tudi o kandidatih, zavezništvi itd., in ki ima svoj prvi cilj zaščito in razvoj naše narodnosti ne skupnosti. Racetov govor mi je torej odstranil vsak dvom: volil bom slovesno - Slovensko Skupnost, ker nočem vplivati le na programe...

(sledi podpis)